

Hjemstedscommunen, men Skipperen. Reglen om Betalingen af Omkostningerne ved Begravelsen, er for Resten usforandret som i Lovudkastet. — Endelig have vi foreslaaet en lille Realitetsforandring, nemlig, at den Tilvæxt i Høyren, der skal følge af, at Nogen af Skibsfolkene rømmer, skal bortfalde, ogsaa i det Tilfælde, at den Bortrømte ikke har skaffet sit Løi eller nogen væsentlig Deel deraf fra Borde, saa at altsaa det, der spares af Rønningsmandens Høyre, i intet Tilfælde skal komme Mandskabet tilgode. Motivet dertil er, at det er af saa overordentlig Vigtighed for Skibsarten, at Mandskabet ikke løber bort, f. Ex. for at grave Guld, tager anden Høyre eller for at fortabe sig i vedkommende Vyes Smaagader, men bliver ved Skibet, og overfor saadanne Tilfælde er Skipperen afmægtig eller har i hvert Fald kun saa Midler til at forhindre det, fordi det i Reglen steer paa fremmede Steder; derfor er det af Vigtighed for Skipperen, at enhver Matros er hans Medhjælper i at forhindre Rønning, og i hvert Fald skal man ikke sætte Præmie for at see igjennem Fingre dermed ved at give Andeel i Rønningsmandens Høyre.

Sonne: Det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, anseer jeg for at være begrundet i Forholdene. Denne Lov omfatter nemlig samtlige Skibe, hvad enten de ere store eller smaa, og hvad enten de gaae i inden- eller udenrigsk Fart. Men nu er det Tilfældet, at de fleste af de smaa Skibe, der fare indenrigt, ikke have Forhyringscontracter; Skipperen mønstrer ud paa sin Folkeliste, som det hedder, hvori Mandskabet staaer, anført tilligemed hvilken Høyre de have, men nogen egentlig Forhyringscontract plejer man ikke at tage. Dernæst finder det ogsaa naanlig Sted med saadanne smaa Skibe i indenrigsk Fart, at man forhyrer for Reisen og ikke bruger Maanedshøyre, saa at denne Bestemmelse fornemlig har Anvendelse for dem; men for at den kan komme til Anvendelse paa dem, troer jeg, det er nødvendigt, at en saadan Tilføining, som den af mig foreslaaede, optages i Paragraphen.

Ordføreren: Jeg skal anbefale dette Forslag, da det sikkert forholder sig, som den

ærede sidste Taler udtalte, at der findes forholdsvis mange Forhyringer Sted uden Forhyringscontract, saaledes at hans Forslag vistnok er et nødvendigt Tillæg til selve Loven.

Indenrigsministeren: Jeg har kun den ene Bemærkning at gjøre, at jeg har været noget i Tvivl om, hvorvidt det maatte være retfærdigt og billigt at paalægge Skipperen, saaledes som Udvalget har foreslaaet, i hvert Tilfælde at sørge for en død Matroses Begravelse. Jeg mener, at det er Tilfælde, hvor Andre kunne være nærmere dertil, f. Ex. hvor han ligger hjemme i Havn, hvor der er Forældre eller Paarørende tilstede, og at man derfor ikke burde gjøre Skipperen det til Forpligtelse i ethvert Tilfælde at sørge for Begravelsen.

Ordføreren: Det forekommer mig dog, at Matrosen staaer i et saa nøie og intimt Forhold til Skipperen, at der aldrig kan være Tvivl om, hvo der skal besørge Begravelsen, hvorved det jo vel maa erindres, at han kan faae Regres andetstedsfra. Er Skibet i Hjemstavn, og Familien fordrer Eige's Ublevering, gaaer det jo af sig selv, men jeg troer, at det vilde være uhyggeligt, dersom en Matros, der f. Ex. døde paa selve Skibet, skulde henligge der i længere Tid efter Afgjørelsen af det Spørgsmaal, hvem der skulde begrave ham, og jeg troer desuden, at det er en Uleilighed, som enhver Skipper med Beredvillighed paatager sig.

Indenrigsministeren: Ja, men naar de, der ere nærmest til at besørge Begravelsen, undslaae sig derfor, skjøndt de have en naturlig Forpligtelse til og Evne dertil, ved jeg ikke, hvorfor man i saadanne Tilfælde skal paabyrde Skipperen at besørge den og udrede de Omkostninger, der ere forbundne dermed, uden at han har nogen sikker Udstig til at faae Erstatning.

Ordføreren: Omkostningerne falde paa Rhederiet, de kunne ikke blive Skipperens personlige Sag. Men, efterat et saadant Forhold er opstaaet, som det mellem Skipperen og hans Folk, og eftersom det er saa yderst sjældent,